

кета. Този „нишанъ“ е бил направенъ още прѣди Х. Димитъръ да излѣзе въ Балкана, между 1859 г. и мартъ 1860 г.

Споредъ едни, намѣренитѣ трупове сж били на брой 26, които погребали въ 23 гроба до поляната на Карагйолския пѣтъ (Бузлуджа).¹⁾

И тъй. Х. Димитъръ пада на Бузлуджа съ достоинството на войвода.²⁾

Не е вѣрно твърдението на нѣкои Аджарци, че Х. Димитръ, слѣдъ като билъ раненъ при Бузлуджа, се отправилъ къмъ с. Аджаръ и че на мѣстността *Кадрафилъ*, другаритѣ му го убили, за да не се мжчи. Зах. Стояновъ, като събаря тая посрѣдствена версия, изпада въ заблуддението, че Аджарскиятъ Х. Димитъръ е избавения *Хр. Македонски*. Последниятъ доказа въ по-последшнитѣ си записки, че Х. Димитъръ е падналъ на Бузлуджа, но че въпросниятъ трупъ въ мѣстността *Кадрафилъ* е тоя на Х. Димитрова братъ *Тодоръ*³⁾ И това се оборва отъ по-горнитѣ подробности за Тодоръ.

Коститѣ на погребанитѣ герои на Бузлуджа сж лежели тамъ цѣли 15 години непосѣтявани отъ тия, за които тѣ се прѣнесоха въ жертва. Първи ги посѣтяватъ Казанлъшкитѣ учители на 10 юлий 1883 г. Вече на 22-и юний 1884 г., коститѣ сж били почетени съ тържественното отиване на Х. Димитровата майка. Тя, вече стара, е била носена на ржцѣ отъ почитатели на сина ѝ и отъ ветеранитѣ на освободителното ни дѣло. Прѣзъ тая година сж присжтствували официално и сливенци, чрѣзъ депутация.⁴⁾ Тамъ, при голѣмо стечение на народъ, тържественно се издига паметникъ въ 1885 г.⁵⁾

Българитѣ сж бѣдни откъмъ паметници, а още повече откъмъ почитане юнашкитѣ си синове. Ние скоро забравяме миналото си, та не трѣбва да се сърдимъ на чужденцитѣ, че го игнориратъ съвсѣмъ.

1) Това е спорепъ Милевъ. Македонски грѣши като казва, че само шипченци взели участие въ погребението.

2) Интересно е, че въ надписа на надгробния кръсть на Х. Димитъръ въ двора на черквата Св. Никола въ Сливенъ, се казва, че той е падналъ въ мѣстността „К а д р а в и л ъ“, очевидно възъ основа на погрѣшното Аджарско донесение, за което ще стане дума по-долу.

3) Македонски, 3, 211. Той пише, че погребанитѣ кости въ Сливенската черква Св. Никола сж тия на Тодоръ. Това твърди и Х. Димитровата сестра. Майката на Х. Димитъръ умира кждѣ 8-и септемврий 1888 г.

4) Ср. Зах. Стояновъ. I, 161.

5) Ср. Стояновъ, въ Чардафонъ Велики, гл. XIV.